

и слава, и честь, и сила (приличатъ) на Гдѣ нашего:

2 Защото са истинни и прави съдовѣте мѣ: понеже ѿсѣди голѣма та онѣа владница, коѣто разврати землѣта со своѣто блѣдодѣланіе. и ѿмсти крѣвь та на свой те раки, коѣто ѣ она проліла съ рѣка та си.

3 И втори пѣть рѣкоха: аллилуїа: (защото) дымѣнинѣ се вдигна на гѣрево вѣки вѣкѣвъ.

4 И паднаха двѣдесѣтъ и чѣтъри те старци, и чѣтъри те живѣтни и поклонихасѣ Бгѣ който седѣше на престѣлатѣ, и говорѣха: яминъ: аллилуїа.

5 И ислѣзе гласѣ ѿ престѣлатѣ, и говорѣше: прославляйте съ пѣсни Бгѣа нашего сички те раки негови, и сички те, който мѣ се боите, и мали те и голѣми те.

6 И чѣхѣ като гласѣ ѿ многѣ народѣ, и като гласѣ ѿ много водѣ, и като гласѣ ѿ силни громове, който говорѣха: аллилуїа: защото се воцари Гдѣ Бгѣа Вседержитель.

7 Да се радѣваме и да се весѣлиме, и да мѣ воздаѣме слава; защото доидѣ свѣдка та ягнева и жена та негова ѣ приготвила себе.

8 И дадено и бѣдѣ да се

ѿкленѣ въ вѣссѣнѣ чистѣ и свѣтелѣ: защото вѣссѣно ѣ праведность та на-свѣтїи те.

9 И рѣче ми (ангѣло): напиши: блаженіи, който са повѣкани на вечерѣ та на-свѣдка та ягнева и рѣче ми: тѣа са истинни словеса Бжїи.

10 И паднѣхѣ предѣ носѣте мѣ и поклонихмѣсе: и рѣче ми: стои, недей прави това: азѣ самѣ сослѣжитѣль твои, и на твои те вратѣа, който имѣтѣ свидѣтелство то Исѣсово. Поклонисѣ на Бгѣа: защото разѣмо на това прорѣчество ѣ оученіе то Исѣсово.

11 И видѣхѣ некѣ что ѿворѣно, и ѣто (ѣдинѣ) конѣ вѣлѣ, и онѣи, който седѣше на него, наричѣшесѣ вѣренѣ и истиненѣ, и праведноу сѣди и воинствѣва.

12 И очїи те мѣ бѣха като пламѣнь огненѣ, и на глава та мѣ вѣнцѣ много: и имашѣ (ѣансѣ) име написано (на него), коѣто никѣи (дрѣвѣ) не знаѣше, само тои самѣ:

13 И ѿвлѣченѣ бѣше въ дрѣха вапсана съ крѣвь: и имѣто мѣ се наричѣше: слово Бжїе.

14 И всинства та некѣсни и дѣха слѣдѣ негѣ на вѣлѣ конѣ, ѿвлѣчени въ вѣссѣнѣ вѣлѣ и чистѣ.